

ΟΡΦΙΚΗ ΑΣΤΡΟΣΟΦΙΑ

ΟΥΡΑΝΟΣ ♃

Διάρκεια διαδρομής τής τροχιάς 30688.39036 ημέρες (περίπου 84 χρόνια)

Ταχύτης περιστροφής στον ισημερινό 3 χλμ. ανά δευτερόλεπτο
(αναλόγως τών παρατηρητών)

Ταχύτης περιφοράς ανά την τροχιά 7 χλμ. κατά δευτερόλεπτο.

Εκκεντρότητα 0,0463414

Κλίση τής τροχιάς επί της Εκλειπτικής $0^{\circ} 46' 19,7''$

Μεγίστη απόσταση από τον Ήλιο 20,065 au (astronomical unit)

Ελάχιστη απόσταση 18,301 au

Διάμετρος	4,234	τής Γης	} (κατά την επιστήμη 50.800 χλμ) (τα αντίστοιχα τής Γης θεωρούνται 1)
Όγκος	69,237	«	
Μάζα	13,518	«	

Περιήλιο (Π) $171^{\circ} 40'$

Αφήλιο (Α) $351^{\circ} 40'$

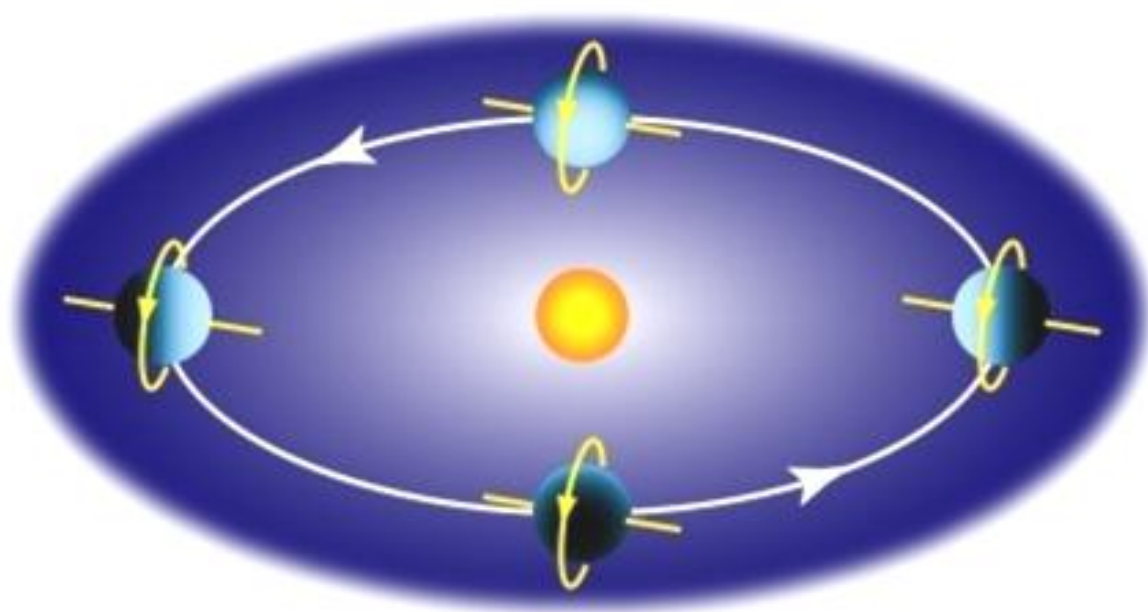
Αφηλιακή κατάσταση (ακ) $261^{\circ} 40'$

Περηλιακή κατάσταση (πκ) $81^{\circ} 40'$

(εποχή 1900)

Θερμοκρασία ατμόσφαιρας : -180° Κελσίου

Λόξωση : 98°

Με τον Ουρανό αρχίζουμε την μελέτη τής τρίτης και τελευταίας τριστοιχίας του πλανητικού μας συστήματος, η οποία ονομάζεται και υπερτροχιακή. Είναι ο τρίτος πλανήτης που περιβάλλεται κατά την Επιστήμη από σύστημα δακτυλίων.

Η ατμόσφαιρα τού Ουρανού είναι πυκνή, με χημική σύσταση ανάλογη με την ατμόσφαιρα τού Δία και του Κρόνου. Είναι μόλις ή και καθόλου ορατός με γυμνό μάτι.

Ο Δημήτριος Σεμελάς περιέγραψε τέσσερις δορυφόρους τού Ουρανού.

Σήμερα η Επιστήμη ομιλεί για πέντε δορυφόρους.

Επίσης ο Ουρανός παρουσιάζει δύο αξιοσημείωτα χαρακτηριστικά.

Το πρώτο είναι ότι, όπως και η Αφροδίτη, περιστρέφεται γύρω από τον άξονά του με φορά αντίθετη σε σύγκριση με τους άλλους πλανήτες (ανάδρομη φορά).

Το δεύτερο είναι ότι ο άξονας περιστροφής του βρίσκεται σχεδόν στο ίδιο επίπεδο της τροχιάς του, γι' αυτό στρέφει προς την Γη άλλοτε τους πόλους του και άλλοτε τον ισημερινό του.

Ο Ουρανός είναι ο πρώτος πλανήτης της τριστοιχίας του και αντιπροσωπεύει άρα το υλικό στοιχείο στην τριστοιχία του αυτή, ενώ για ολόκληρο το Ηλιακό μας Σύστημα παίζει το ρόλο τού δυναμο-υλικού ή δυναμο-φυσικού ή πνευματο-υλικού παράγοντα. Στον Άνθρωπο αντιστοιχεί προς την κοιλιά, το ήπαρ και την λειτουργία της θρέψης. Στην κεφαλή επιδρά επί της παρεγκεφαλίδας, στον θώρακα επιδρά επί του συμπαθητικού πλέγματος και του οισοφάγου και στην κοιλιά επί του οισοφάγου και του λεπτού εντέρου.

Το σύμβολό του είναι το και αποτελείται από το σταυρό, ο οποίος επικρατεί του τριγώνου με την ημισφαιρική βάση (έχουμε συναντήσει και το). Σημαίνει αυτό ότι έχουμε σώμα ρευστό από αραιωμένη και υγρή ύλη με εσωτερική θερμότητα.

Η ύλη του Ουρανού είναι ασφαλώς αραιότερη από την ύλη της Γης και είναι πυροφυγής. Σε αυτό ακριβώς οφείλεται η ηλεκτρογεννητικότητα των δονήσεών του με τις συνέπειές της, όπως θα δούμε.

Τα φυτά της Γης, που φέρουν την υπογραφή του Ουρανού, έχουν τα φύλλα τους στρογγυλά ή όπως τα φύλλα τών φοινικόδεντρων. Καθώς είναι γνωστό, τα φυτά δέχονται σε έντονο βαθμό τις σιδηρικές επιδράσεις, οι οποίες γίνονται και αντιληπτές εύκολα. Αυτό οφείλεται στην ισχυρή αισθαντικότητα των φυτών.

Το ψυχικό ρευστό τής γης το απορροφούν τα φυτά με τις ρίζες τους, ενώ το εξωτερικό ρευστό το παραλαμβάνουν με το νερό και τον αέρα.

Ο ήχος τού Ουρανού είναι το **Ντο** ή **Πα** της Βυζαντινής μουσικής :

Χρώμα του το βαθύ κυανό. Μέταλλο που αντιστοιχεί στον Ουρανό είναι το **Ουράνιο**.

Ο Ουρανός ανήκει στην ίδια κατηγορία δονήσεων με τον Άρη και, όπως θα δούμε πιο κάτω, οι επήρειες που αποτυπώνει ο πλανήτης αυτός δεν είναι καλύτερες από τις επήρειες του Άρη.

Ο Ουρανός, καθώς και ο Άρης και ο Ερμής, έχει σιδηρικές δονήσεις καμπύλες, κυματοειδείς, βραδύτερες μεν αλλά πιο καθαρές από τις δονήσεις των δύο άλλων πλανητών. Σχηματικά, η αναλογική διαφορά που υπάρχει μεταξύ των δονήσεων των τριών τούτων πλανητών αποδίδεται ως εξής :

Ερμής : Άρης : Ουρανός :

Παρά την κλίση και τη βραδύτητά τους οι δονήσεις τού Ουρανού έχουν διαπεραστική δύναμη εξαιρετικά μεγάλη. Είναι ισχυρά δυναμισμένες και λόγω της υλικής τους φύσης είναι ηλεκτρογεννητικές, όταν έρχονται σε επαφή με την ύλη της Γης.

Γι' αυτό οι δονήσεις τού Ουρανού είναι ολέθριες, αφού, μόλις έλθουν σε επαφή με την ύλη τής Γης, παράγουν σπινθήρες και προκαλούν σοβαρότατες αναφλέξεις (πυρκαγιές). Εδώ και μερικά χρόνια ο πλανήτης αυτός εμφανίζεται στον ουρανό των περιοχών τής Γης που έχουν Καλοκαίρι και αυτό αποτελεί μια εξήγηση των συχνών και εύκολων πυρκαγιών.

Στο **Αφήλιό** του ($351^\circ 40'$) ο Ουρανός έχει τις δονήσεις του σταθερές με ανεπηρέαστη (ακάθεκτη) πρόοδο, η δε δύναμη της διαπεραστικότητάς τους (penetration) είναι τόσο μεγάλη, ώστε αυτές να κατορθώνουν να διαπερνούν τις πιο συμπαγείς μάζες των ουράνιων σωμάτων και τις πιο στερεές (αντιστεκόμενες) πυκνότητες.

Δεν εισχωρούν κατευθείαν (penetrer), αλλά υπεισέρχονται αθόρυβα (insinuer), διηθούνται (infiltrer) και διασχίζουν (traverser) προς διάφορες κατευθύνσεις τα σώματα, καθώς παρουσιάζουν πολλές παρεκκλίσεις.

Στο **Περιήλιό** του ($171^\circ 40'$) οι δονήσεις τού Ουρανού χαλαρώνουν σε μεγάλο βαθμό, αν και η ηλεκτρογεννητικότητά τους αυξάνει, είναι δε περισσότερο επικίνδυνες σε **στερωματοσκοπική**¹ δύναμη, παρά σε περισκοπική.

Οι δονήσεις του Ουρανού και στο «Π» ουδέποτε είναι άτακτες.

---

¹ Στην Ορφική Αστροσοφία **στερωματοσκοπία** είναι η πράξη, με την οποία λαμβάνουμε γνώση της παρουσίας στον ορατό ουρανό των ορατών πλανητών και αστερισμών σε δεδομένη στιγμή και σε ορισμένο τόπο. Για να εκτελέσουμε την πράξη αυτή, πρέπει να χαράξουμε στην Επτακτίνα μια γραμμή κάθετη στη γραμμή της ώρας που σημειώθηκε το θέμα μας και που βρίσκεται χαραγμένη πάνω στην Γήινη σφαίρα. Οι πλανήτες που θα βρεθούν πάνω από αυτή τη γραμμή είναι ορατοί από τον συγκεκριμένο τόπο. Οι πλανήτες αυτοί έχουν ισχυρή επίδραση, ιδίως αν είναι και σημειοδότες.

Στην **Αφηλιακή του Κατάσταση** ($261^{\circ} 40'$) οι δονήσεις του Ουρανού εντείνονται, η δε δραστηριότητα του Πλανήτη αυτού είναι ολέθρια. Στο σημείο αυτό οι πλανήτες της πρώτης τριστοιχίας, καθώς βρίσκονται στο «Α» τους και είναι ελεύθεροι από κάθε ηλιακή επίδραση, ανταλλάσσουν ομαλά τις δονήσεις τους.

Ξαφνικά δέχονται τις δυσευνοϊκές επήρειες του Ουρανού, ο οποίος βρίσκεται στην Αφηλιακή του κατάσταση και αυτό είναι ολέθριο για τους εσωτερικούς πλανήτες.

Στην **Περιηλιακή του Κατάσταση** ($81^{\circ} 40'$) ο Ουρανός είναι αρκετά ισχυρός.

Όταν συναντάται στην περιοχή αυτή με τον Άρη ο οποίος βρίσκεται σε παρακμή, όπως συμβαίνει και με τον ίδιο τον Ουρανό, με τις συνδυασμένες του επήρειες δρά με τρόπο ελάχιστα καλό. Ωστόσο, οι δονήσεις του Ουρανού στην Περιηλιακή του Κατάσταση δεν είναι άτακτες, είναι όμως πολύ δυσαρμονικές.

Αυτές είναι οι δονήσεις του Ουρανού, καθώς εκτελεί τη μεγάλη του τροχιά γύρω από τον Ήλιο.

ΑΣΤΡΟΣΟΦΙΚΗ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ²

Όταν ο Ουρανός βρίσκεται στο «Α» του ($306^{\circ}-36^{\circ}$) και δρα πάνω στον Άνθρωπο με τις επήρειές του, παράγει, σε ό,τι αφορά στο ανθρώπινο σώμα, όντα αρκετά αδύνατα (ισχνά), με μεγάλα μάτια που τείνουν να βγούν έξω από τις κόγχες (είδος εξόφθαλμου). Το χρώμα των ματιών δεν επηρεάζεται από την δράση του Πλανήτη αυτού. Επιδρά πολύ και επί των γεννητικών ρευστών.

Με την επίδρασή του στην ψυχή προσδίδει ένα είδος απάθειας και εξουδετερώνει ή περιορίζει σημαντικά τις εξωτερικές εκδηλώσεις των αισθημάτων του ατόμου.

Δίνει - όταν βρίσκεται στο «Α» - ένα είδος υλικής και νευρικής δύναμης, η οποία δαμάζει κάθε εξωτερική αίσθηματων.

Ο Ουρανός δρα έμμεσα πάνω στο πνεύμα και προσδίδει στο άτομο την περιέργεια να βλέπει και να μαθαίνει πολλά.

Δημιουργεί τους διανοούμενους, τους ερευνητές, τους μαθηματικούς.

Στο «Π» ($126^{\circ}-216^{\circ}$) ο Ουρανός δρώντας πάνω στο υλικό σώμα του ανθρώπου τού προσδίδει γεννητικές ατονίες και το άτομο, καθώς είναι και καχεκτικό, δεν μπορεί να εκδηλώσει τη γενετήσια δύναμή του, παρά σε βάρος ολόκληρου τού οργανισμού του.

---

² Είναι φανερό ότι όλες οι πληροφορίες που δίνονται στο κεφάλαιο αυτό αφορούν σε άτομα, που έχουν τους πλανήτες αυτούς στην πρώτη ζώνη και ως μοναδικούς σημειοδότες. Δεν πρόκειται για πληροφορίες συνδυασμένων επηρειών.

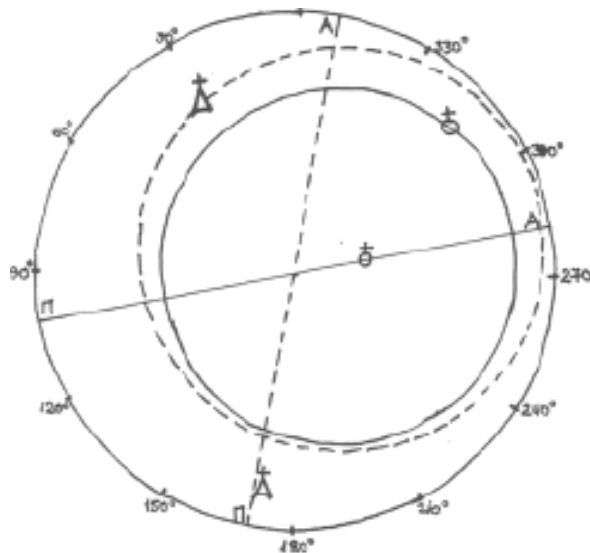
Στην ψυχή του διαστρεβλώνει την συναίσθηση των αισθημάτων (παρεξηγεί, παρερμηνεύει) και το άτομο γίνεται αντίθετο προς κάθε συγκίνηση, εκδηλώνει δε μεγάλο εγωισμό.

Επιδρώντας στο πνεύμα του το κάνει πολύ θετικιστικό, αντίθετο σε κάθε δοξασία, αντίθετο και προς τον μυστικισμό. Πρόκειται για άτομο ποτισμένο με την ιδέα τού δικού του και μόνο συμφέροντος, που αποκλείει κάθε άλλο συμφέρον.

Όταν ο Ουρανός βρίσκεται στην «α» του (216° - 306°), καθώς είναι υποταγμένος στις επήρειες τών δονήσεων των πλανητών που βρίσκονται τότε στο «Α» τους, αναγκάζεται να τους εξυπηρετήσει με ό,τι καλύτερο έχει.

Αντίθετα στην «π» του (36° - 126°) εκδικείται ο Ουρανός με πολύ έκδηλο τρόπο τους πλανήτες, τους οποίους τους συναντά καθώς τότε βρίσκονται στο «Α» τους.

ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ

Στις $172^{\circ} 40'$ της Ζώνης της Ευρυδίκης ο Ουρανός βρίσκεται στο πλησιέστερο σημείο από την Γη και η περισκοπική του δύναμη αρχίζει από την $117^{\circ} 40'$ και τελειώνει την $227^{\circ} 40'$. Η περισκοπική δύναμη του Ουρανού είναι ευνοϊκή για την Γη, διότι η τελευταία βρίσκεται στην «α» της και επομένως είναι ισχυρότερη τού Ουρανού.

Η μελέτη τών συνδυασμών των επιδράσεων τού Ουρανού μαζί με τους πλανήτες Δία, Ερμή και Κρόνο είναι ενδιαφέρουσα.

Μπορεί δε ο συνδυασμός αυτός, αν είναι στην πρώτη ζώνη τής Επτακτίνας, να είναι ευνοϊκός για το άτομο, το οποίο δέχεται την σφραγίδα τών μικτών επιδράσεων τού Ουρανού και των επιδράσεων των άλλων πλανητών.

Η περισκοπική δύναμη τού Ουρανού με τον Κρόνο βρίσκεται στην ίδια περιοχή περίπου (205°) με την προηγούμενη (Ουρανού και Γης). Στην περισκοπική αυτή δύναμη επικρατεί ο Κρόνος. Αρχίζει από τις 165° και τελειώνει στις 245° της Ζώνης της Ευρυδίκης. Αν η περισκοπική αυτή δύναμη βρίσκεται στην πρώτη ζώνη τής Επτακτίνας, προσδίδει στον άνθρωπο μια μύχια και εξακολουθητική κατάσταση αντίφασης (ανακολουθίας – ασυνέπειας - αντίθεσης).

Στις ολότητες προκαλεί έριδες και διαμάχες. Στην φύση την Άνοιξη και το Θέρος προκαλεί υγρασία και δυνατούς ανέμους - λαίλαπες- (τυφώνες).

Η περισκοπική δύναμη του Ουρανού και του Διός βρίσκεται στις 176° της Ζώνης της Ευρυδίκης. Αρχίζει από τις 126° και τελειώνει στην 226° . Το στοιχείο Ζεύς κυριαρχεί στην περισκοπική αυτή δύναμη. Αν η περισκοπική αυτή δύναμη βρίσκεται στην πρώτη ζώνη της Επτακτίνας, προσδίδει στο άτομο ένα χαρακτήρα ψυχραιμότητας (ψυχρής) και λογικευμένης γενναιότητας.

Προετοιμάζει επίσης τον άνθρωπο ως δεσπότη αγαθοποιό και οξυδερκή (έξυπνο). Για την ολότητα σημαίνει σταθμό προόδου και κατευνασμού, αναφαίνονται δε νέες προσωπικότητες. Για την φύση προαναγγέλλει ισχυρότατες βροχές στις εύκρατες χώρες κατά την περίοδο τής Άνοιξης.

Η περισκοπική δύναμη μεταξύ Άρη και Ουρανού βρίσκεται στις $168^\circ 40'$ τής Ζώνης της Ευρυδίκης. Αρχίζει από την $123^\circ 40'$ και τελειώνει στην $213^\circ 40'$.

Στα άτομα προκαλεί υλικά ατυχήματα ακόμα και αιφνίδιο θάνατο.

Στην ολότητα προκαλεί θανάσιμα ατυχήματα, πυρκαγιές κ.ά.

Στην φύση φέρνει ισχυρούς ανέμους και καταστρεπτικούς κυκλώνες.

[Τρόπος ευρέσεως τής θέσεως τής Περισκοπικής Δυνάμεως δύο πλανητών ►](#)

